

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravištvó lista „Mir“
v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h
od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXV.

Celovec, 16. junija 1916.

Št. 24.

Lord Kitchener.

Smrt lorda Kitchenerja v valovih razburkane morja je za Angleže bridka izguba. Niso še prav preboleli hudih izgub v pomorski bitki pri Skagerraku, je došlo v London 6. t. m. že novo Hiobovo poročilo: Oklopna križarka „Hampshire“, na katere krovu je bil Kitchener s svojim štabom, je bila zadnjo noč zapadno od otokov Orkney vsled mine ali torpeda potopljena. Morje je bilo zelo viharo. Upanja je malo, da bi se bil kdo rešil, čeravno se je vse storilo, da se nudi hitra pomoč.

To uradno poročilo je londonsko javnost bolj razburilo in potrló kakor kaka izgubljena bitka: Najuglednejšega moža na Angleškem, vojnega ministra lorda Kitchenerja, moža z železno voljo in pestjo, je s celim njegovim štabom sprejelo v hladni grob morje, tisto torišče, na katerem so se Angleži čutili neomejne gospodarje in ki je Angleško obdajalo z leskom in svetovno slavo. Bojazen poveljnika angleške mornarice se je uresničila. Skoro nihče izmed posadke potopljene oklopne križarke se ni rešil.

Vest o Kitchenerjevi smrti je došla v London med 1. in 2. uro, ko je bil promet najbolj živahen. Takoj je obstalo živahno življenje londonskega velemesta, omnibusi in avtomobili so počivali. V gruclah so postajali ljudje in se potihoma pomenkovali o dogodku, mnogi so celó jokali. Občinski svet in več upravnih svetov velikih družb je prekinilo seje. Žitno borzo in mnogo uradov so zaprli in ministrstva so razobesila zastave do polovice droga.

Kitchener se je hotel preko Arhangelska ali Kole podati v ruski glavni stan, kjer bi imel važne politične in vojaške razgovore. Iz nevtrálnih virov se vedno pogosteje slišijo vesti, da je bila križarka „Hampshire“ — torpedirana; to je novo razočaranje za angleško prebivalstvo, ker je ravnokar prej razglasil Churchill, da so po pomorski bitki pri Skagerraku Angleži popolni gospodarji morja.

Kaj je bil Kitchener v tej vojski Angležem, se da posneti iz Asquithovega govora v spodnji zbornici dne 31. m. m., v katerem se glasi dobesedno:

„Armada, dežela, država imajo z besedami skorodane neprecenljivo dolžnost hvaležnosti za službo, ki jo je vršil lord Kitchener od začetka vojske sem. Nebo ve, da ni sam iskal te naloge. Bil je na povratku v Egipt, da sprejme tam zopet svojo tako sijajno vódeno službo, ko ga je v Dovru dosegel moj brzójav, ko je stopal v čoln. Vrní se je. Jasno in odkrito mi je izjavil, da od mene ponudene mu službe ne sprejme rad, ampak le, če ga kliče dolžnost. Kakor vsakemu dobremu vojaku mu je bila dolžnost prva reč. Od tega trenutka ni bilo dneva, da ne bi bil deloval z vztrajnostjo, vnetostjo in patriotično požrtvovalnostjo, ki presega vso hvalo. Ne trdim, da ni nikdar napravil nobenega pogreška, toda imel je eno najtežjih nalog, kar se jih je kdaj naložilo kakemu človeku. Očitke, ki so jih naperili zoper njega, se ne obračajo samo zoper njega samega, ampak zoper vso vlado, katere član je. Od prvega dne sem bil z vsim njegovim delovanjem tesno zvezan in delim z njim vso odgovornost. V naši deželi in naši državi ni drugega moža, ki bi bil v tako kratkem času, s tako malimi neprilikami, s tako povoljnimi, presenetljivimi, skoro neverjetnim uspehom priklícal v življenje one velikanske armade, ki sedaj doma in zunaj vzdržujejo čast države. Prepričan sem, da bo zgodovina smatrala to za eden izmed najpomembnejših činov, ki so bili kdaj izvršeni, in pristaviti moram, priznanje za ta čin zasluži samo lord Kitchener.“

Da je bil Kitchener Angležem res to, kar je rekel Asquith, potrjuje dejstvo, da je londonska banka Erlanger razpisala milijon šilingov za najdenje Kitchenerjeve trupla. Brez dvoma je bil Kitchener zmožen vojskovodja in morda še boljši organizator. Bil je izmed tistih maloštevilnih, ki so koj v začetku svetovnega požara napovedali dolgotrajno, večletno vojsko. Angleška je začela vojsko brez organizirane, večje armade na kopnem. Manjkalo je tudi enotnosti v armadnem gibanju. Vojsko proti Mezopotamiji so organizirali v Indiji, ekspedicijo na Galipoli je prevzela mornarica. Ko je šel po neuspešni galipolski akciji k Dardanelam, da se sam prepriča o položaju, je takoj spoznal, da se je treba z

Galipolija umakniti, kakor hitro se posreči Avstro-Ogrski in Nemčiji, poslati Turčiji preko Bolgarije težke topove. Nekaj časa se je mislilo, da bo Kitchener prevzel vrhovno vodstvo balkanskih armad, kar se pa ni zgodilo, ker je imel na Angleškem nujnejšega in bolj potrebnega dela.

V prejšnjih manjših vojskah se je Kitchener izkazal. Vdušil je upor pristašev Mahdija v Chartumu in pozneje bursko vstajo, za kar je dobil od države 50.000 funtov častne plače. L. 1909. je postal feldmaršal, l. 1911. se je povrnil nazaj v Egipt. Ob izbruhu vojne so mu izročili vojno ministrstvo.

Kitchener pa ni bil samo vojaški organizator in vojskovodja, ampak tudi ugleden diplomat. Poslan je bil med vojsko v Atene, da pridobi grškega kralja, kar se mu pa ni posrečilo. Zadnja njegova politična naloga ga je vedla v Petrograd, ki je pa ni dovršil; smrt mu je prej prestrigla nit življenja in mu ni bilo dano, s svojim krepkim, odločnim nastopom doseči v Petrogradu več kakor so zmogli drugi osladni angleški politiki.

Kdo bo njegov naslednik? Najbrž general French, morda pa tudi kdo drugi. Nenadomestljiv pravzaprav noben človek ni, vendar pa je za Angleže izguba Kitchenerja v sedanjem položaju v nekakem oziru nenadomestljiva, čeravno ga je neki nemški list tipično in dobro karakteriziral: Kitchener je bil zmožen, postaviti in organizirati petmilijonsko armado na Angleškem, ni pa bil mož, ki bi bil mogel organizirati Angležem zmago.

Ruska ofenziva.

Rusi so podvzeli svojo ofenzivo proti naši fronti z velikimi silami. Nevtralni listi cenijo moč napadajočih ruskih armad na dva milijona mož. Zlasti v severnovzhodnem delu Bukovine operirajo Rusi z veliko premočjo. Tako se je Rusom posrečilo napredovati na našem desnem in levem krilu, pa njihovo prodiranje je zopet ustavljeno. V centru, to je na ozemlju med prostorom južnozapadno od Dubna in Bučača, pa so se izjalovili vsi sovražni poizkusi, prodreti našo fronto. Rusi imajo seveda velike izgube. Poveljnik napadajoče ruske armade je general Brusilov.

Podlistek.

Dragumin.

(Povest, češki spisal I. L. Hrdina. Posl. Podravski.)

Kdo bi si mislil, da pride vrsta tudi na naš polk. V treh dneh je bil mobiliziran, oborožen, moštvo je dobilo za deset dni denarja naprej — jaz sem dobil pol četrti goldinar — in potem pojdite z Bogom!

Nekatera krdela so korakala od severa preko Banjaluke, Kotske in Doboja, druga so se odpeljala po ladjah na rt južne Dalmacije ter se napotila proti severni strani. Od severa Bosna, od juga Hercegovina sta bili zasedeni, smoter vseh čet pa je bilo Sarajevo. Naš polk je bil poklican k drugi funkciji.

Pri Mostaru smo se za malo časa vstavili. Že na poti od Metkoviča, korakajoč po levem obrežju Neretve, v globoki, tesni dolini, smo bili prisiljeni sprejeti mnogotero salvo iz gorá nam v pozdrav. Kakih pet ali deset jih je padlo, toda to je bila zgolj malenkost. Rovanje pri Mostaru pa nas je naučilo temeljiteje spoznati Hercegovince. Polk jiglavskih lovcev in mažarski polk sta od jutra stala v ognju in ko smo končno dospeli k Mostaru, bil je skrajni čas. Nad pet ur je trajalo streljanje, napor in nadčloveški trud, predno so domobranci zapustili svoje postojanke. Vsak grič, vsaka hiša, vsaka duplina je morala biti vzeta z naskokom. Še se nismo oddahnili v tem golem, sivem, apnenem skalovju, radi tega smo se tu vdali bujnim sanjam. Posadka je bila močna, hrane smo imeli dovolj, danes celo dvojno

porcijo in tudi naspati se nam bo mogoče. Toda dospela je vest, da oni oddelek, ki je najmanj vtrujen, se poda takoj na pot proti Nevesinji. Pri Mostaru so se vstaši razprašili, pri Nevesinji pa se zopet sešli z ondotnimi rojaki. Prapor goriškega polka je bil zaprt.

Kdo izmed nas je najmanj vtrujen? Bili smo tri dni na poti, takšni, da nihče o njej nima niti pojma, spali smo ves ta čas samo kaki dve uri, nismo jedli že od jutra, bojevali smo se polne štiri ure — a drugim se je godilo še huje.

Podali smo se na pot. Po vratolomnih potih smo dospeli k Nevesinji. Povsod je vladala grobna tišina, po vstaših in goriškem praporu ni bilo niti sledu. Kaj se je zgodilo? Presekali so se mar k Gacki, kjer so se srečali s polkom Konstantinovom? Mar ga preganjajo vstaši, da tu o njih ni niti sledu!

Poglejmo.

V treh prodih smo stopali doli. Srečali smo nekaj starih pastirjev.

„Kje so avstrijski vojaki?“

„Ne vemo.“

„Pa so bili tukaj?“

„Bili so.“

„Kam so odšli?“

„Tjekaj,“ in pokazali so z roko proti vzhodu.

„Čemu niste odgovorili takoj?“

„Ko ste pa vprašali: kje so? Tega ne vemo, kakor ste vprašali, tako smo tudi odgovorili.“

„Naprej!“ se je oglasilo povelje. Šli smo dalje.

Toda komaj smo prekoračili za dva koraka, ozval se je strel za nami. Ogledal sem se. Iz samokresa enega pastirja se je še kadilo. Kaj je to? kaj je to? Vendar na to vprašanje, izraženo v duhu, se

je pojavil drzen odgovor. Grič okrog Nevesinje je nakrat oživel, ves ta kraj, ki se nam je zdel podoben mirnemu pokopališču, se je spremenil v sliko, ki je kazala pokopališče podobno poslednji sodbi. Izza skal, jarkov, grmičja, goščave, dá, izza vsakega kamna se je pojavila glava in za glavo dolga puška. Na tisoče je bilo teh postav od vseh strani, kamor si pogledal. Niso bile to duše rajnih, bili so resni obrazi, mišičaste roke, ki so nakrat vstale iz te neizmerne doline, da tu zasedejo stol sodnikov, ti imajo nas soditi, pritepenec iz daljnega severa. A kako je ta sodba hercegovinskih gorolov za nas izpadla, to mi je še ostalo doslej v živem spominu. Nevesinjo je naš polk vzel, zasedel, toda ko bi vi videli ta okrvavljena tla, te jarke pokrite z mrličji, izredčene vrste našega moštva. — Toda brzójav vas je pomiril z vestjo, da so pri Nevesinji vstaši razprašeni in da smo plačali zmago samo z nekaterimi ranjenci.

II.

Drugi dan je bil odločen za počitek. Dve stotnjici ste delali nasipe okrog izvirnih mestnih gradob, ali pa podirali vsakovrstne „haraburde“, ki so ostale ondi še iz turških časov. Naš polk se je nastanil po praznih hišah. Iskali smo si kolikor le mogoče ugodnosti. Toda to je težko šlo. Duri in polkice v hišah so bile že davno pobite, ugonobljene; vsak mlajši človek se je klatil s puško po gorovju v vrstah vstašev, a izmed starejših ljudi, ki so tu ostali, se nihče za nas ni zmenil. Na vprašanja niso odgovarjali, marveč se nas ogibali, toda brez strahu. Niso nam dali, niti prodali ničesar, pa tudi od nas niso vzeli ničesar. (Dalje prihodnjšč.)

Najsilneje so Rusi pritiskali ob spodnji Stripi in po besnem borenju potisnili nazaj naše čete z vzhodnega na zapadni breg. Severozapadno od Tarnopola so bili pa vsi številni ruski napadi odbiti in je bila Rusom s protinapadom iztrgana zopet neka višina, ki so si jo bili z velikimi izgubami priborili.

V severovzhodnem delu Bukovine so se vršili silni boji. Vsled pritiska močnejših nasprotnih sil, ki so bile ob tudi pri tem sovražniku osamljenem brezobzirnem žrtvovanju človeškega materiala poslani v boj, so bile naše čete tam od nasprotnika odtegnjene in nazaj pomaknjene. To se je vršilo s hudimi boji zadnjih čet. Sovražna močna sila, ki je prodirala od Bučača proti severozapadu, je bila s protinapadom nemških in avstro-ogrskih čet vržena nazaj, pri čemer je ostalo v naših rokah 1300 Rusov. Na višinah vzhodno od Wisni-ovčka se je ruski napad vsled našega topovskega ognja ponesrečil. Vzhodno od Kolkov je sovražnik prešel na levi breg Stira. S protinapadom avstro-ogrskih čet je bil zopet pognan preko reke in pustil v naših rokah osem oficirjev, 1500 mož ter 13 strojnih pušk. Naše uradno poročilo z dne 13. junija se glasi:

Ob Prutu južno od Bojana je bil ruski napad odbit. V Zadagori, Sniatinu in Horodenki je vkorakala sovražna konjenica. Pri Burkanovu ob Stripi se je več ruskih sunkov ponesrečilo. Severno-zapadno od Tarnopola stoje naše čete neprestano v boju.

Pri Sapanovu je bil ruski napad po našem topovskem ognju odbit. Južnozapadno od Dubna smo pognali nazaj sovražno konjenico.

V Voliniji je sovražna konjenica dosegla prostor pri Torčinu; povečini je vladal mir. Pri Sokulu ob Stiru je sovražnik gnal svoje čete k napadu; bil je vržen. Tudi pri Kolkih so se vsi prehodni poizkusi Rusov ponesrečili. Število tukaj vjetih Rusov se je zvišalo na 2000 mož.

Italijansko bojišče.

Italijani poizkušajo na tirolski fronti med Adižo in Brento ter v Dolomitah s protinapadi, ki so pa slabotni in so jih naše čete vse odbile in jim še vrh Monte Lemerle iztrgali ter ujeli tam nad 500 mož.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču so se pri Verdunu in sicer na desnem bregu reke Maas vršili novi ljuti boji, pri katerih so napadali zopet Nemci. Imeli so uspeh. Zavzeli so utrdbo Vanx, katero so Francozi trdovratno branili. Ostala francoska posadka je bila strašno zdelana. Nemci so napredovali tudi na obeh straneh grebena, ki se razteza južno-zapadno od utrdb Douaumont.

Izbera se je obzore za vojake v vojski in
opis na vsakega kot najboljši

bel oblaščajoče mazanje

pri prehladnih, reumatskih, gibnih, lednatih,
prsti, vnetih in bolečih v hrčih

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. capitel
compes.

Nadomestilo **Sidro-Pain-Expeller.**

Steklenica kova. — 1/2, 1/4, 1/8, 1/16

Dobiva se v lekarnah ali direktno
v Dr. Richter-ja lekarni „Pri našem kova“
Praga, I., Elizabetina cesta 6.

Dnevno raspešljanje.

Raznoterosti iz vojne.

Japonske ladje za Angleško.

Köln, 10. junija. „Köln. Volkszeitg.“ poroča: Po poročilu „Aften Posten“ pripovedujejo iz Angleške v Bergen došli potniki, da se nahaja sedaj na Angleškem večje japonsko brodovje in so videli tam zadnji čas v več pristaniških mestih pogostoma japonske mornarje. Brodovju poveljuje admiral Akiyama, ki ga je pred kratkim sprejel kralj Jurij. Menda je to brodovje, ki je spremljalo na Francosko ruske transporte, za kar so uporabljali japonske prevozne ladje. Na Angleškem kroži vest, da bodo pomagali Japonci Angležem v pomorski vojski proti Nemcem.

Upor dveh srbskih polkov.

Bolgarska „Kambana“ poroča iz Aten: Dne 3. junija sta bila dva polka nanovo organiziranih srbskih vojakov poslana iz Soluna v Lankasa. Medpotom so izvedeli vojaki, da jih hočejo poslati na fronto. Moštvo, ki so mu bili na Krfu obljubili, da je bodo uporabili samo v etapni službi, je izjavilo oficirjem, da ne gre naprej in

se noče dati gnati v pogubo. Vsa prizadevanja častnikov so bila brezuspešna. Ker je moštvo odpovedalo pokorščino, je večji del častnikov prepuštil čete samim sebi in se je vrnil v Solun, da sporoči ta dogodek.

Solunske zvezne oblasti so se zavezale, da vzamejo Solun in polotok Kalkidike Grški za Srbijo. Pa tudi to odposlanstvo srbskih oficirjev se je ponesrečilo, ker moštvo ni hotelo več verjeti obljubam angleško-francoskega armadnega vodstva. Srbske čete so odkorakale pod vodstvom svojih podčastnikov v vzhodni smeri, da poiščejo zvezo z nemško-bolgarskimi na Grško korakajočimi četami in dobé dovoljenje za povrnitev v domovino. Oficirji so se že vrnili v Solun.

O ruski ofenzivi.

Haag, 11. junija. Petrogradski poročevalec lista „Times“ poroča, da v oficirskih krogih odkrito priznavajo, da so pri zadnjih napadih Rusi veliko žrtvovali. Večji del armade gre na fronto od Brodyja do Črnovic. Očividno so Rusi tam koncentrirali svojo artiljerijo. Iz različnih reči se dozdeva, da imajo neizčrpne municijske zaloge. Ruski artiljerijski ogenj spominja na nemško-avstrijski predor na fronti Tarnov—Gorlice pred trinajstimi meseci.

Izmenjava invalidov med Avstro-Ogrsko in Italijo.

Inomost, 10. junija. Prihodnji teden bodo začeli izmenjavati hudo ranjene vojne ujetnike med Avstro-Ogrsko in Italijo; že več tednov ste se pogajali vladi in ste te dni pogajanja končali. Avstro-Ogrski vojni invalidi se bodo povrnil v svojo domovino preko Švice in po progi Buchs—Feldkirch—Inomost. V Feldkirchu bodo hlabre junake slovesno sprejeli in pozdravili, in po navodilu inomoškega vojaškega poveljstva so vse priprave v teku, da bo ta sprejem prav prisrčen. Zastopniki vojaških, državnih, deželnih in občinskih oblasti so skupno z deželnim pomožnim društvom Rdečega križa in vojnookrbnim uradom prevzeli vse potrebne predpriprave. Pa ne samo v Feldkirchu, ampak tudi po vseh drugih predarlških in tirolskih postajah, kjerkoli bodo vozili vlaki s hudoranjenci in se bodo vstavili, čaka vračujoče se slovesen sprejem.

Kako je v Črnovicah.

Črnovice, 13. junija. „Czernowitzer Allg. Ztg.“ z dne 12. t. m. poroča: Bukovinska prestolnica preživlja zopet zgodovinske dni. Vlaki z ranjenimi avstrijskimi in ruskimi vojaki vozijo skozi. Na fronto korakajoči vojaki prepevajo v vseh jezikih Avstro-Ogrske. Poleg madjarske pesmi se sliši nemška in poljska. Prebivalstvo z napetostjo in razumljivo nervoznostjo pričakuje najnovejša poročila z bojišča. Od včeraj sem je razmeroma mir, ker pokopavajo Rusi svoje padle, ki leže pred avstrijsko fronto.

Rusi so v besarabskem odseku zbrali nad 800 topov. Razentega imajo izredno mnogo nanovo sestavljenih metal za mine. Naskoke z uporabo strupenih plinov vodijo francoski oficirji. Grom topov je bil zadnje dni tako močen, da bi se moglo misliti, vsa zagrizenost ruske armade in vsa besnost nad dosedanjim onemoglostjo se izraža v njem.

„Politična“ ofenziva.

Štokholm, 13. junija. V zvezi z ruskimi razlagami o Kitchenerjevi smrti se sedaj izve, da so začeli Rusi ofenzivo proti Avstro-Ogrski res samo iz političnih razlogov. V ruskem nadpoveljstvu so mnenja o ruski ofenzivi različna, kakor so ruski vojaški krogi razdeljeni v takomenovano politično in protipolitično skupino. Znaenkrat je na vrhu politična skupina in kot njena glavna moč velja Radko Dimitrijevič.

Pritisk čveterozveze na Grško.

Čveterozveza je sklenila zoper Grško blokado in jo izvedla. Pred Pirejem križarijo francoske in angleške vojne ladje. Grške ladje se ne upajo zapustiti pristana. Vsako grško ladjo preiščejo vojne ladje čveterozveze, predno sme v kako pristanišče. Reuterjev urad poroča, da spravljajo vse grške parnike, ki jih dobe na vožnji v grška pristanišča, v Malto ali v francoska sredozemska pristanišča. Poslaniki čveterozveze v Atenah so sporočili grški vladi, da bi bile za Grško hude posledice, če bi grška vlada dovolila Bolgarom, zasesti še več grškega ozemlja. Obenem so sporočili, da pričakujejo, grška armada bo takoj odpuščen domov in se bodo razpisale nove volitve. Upajo, da pri teh dobi Venizelos večino. Iz Aten je došlo tudi poročilo, da se bodeta kralj in vlada v najkrajšem času preselila v Lariso, da se izogneta pritisku čveterozveze. Grški ministrski svet je sklenil, da takoj objavi odlok, po katerem

se odpusti domov dvanajst zadnjih letnikov, ki so pod zastavo.

Pariz, 13. junija. Kakor izve „Temps“ iz Pariza, je grška vlada naročila svojim zastopnikom pri čveterozvezi, da proti blokadi grške obali protestirajo; svoj protest bo izpopolnila s spomenico, ki bo povdarjala odkritosrčnost in dobre namene grške vlade. Nadalje da se bo na evropejsko časopisje poslalo poročilo, v katerem se zanika vsako skupno postopanje Grške z Nemci in Bolgari.

Mnogo kron za gospodarstvo.

Plačam najvišje cene! Prosim, pošljite mi iz Celovca in iz cele Koroške vse stare, raztrgane obleke, plašče in jopiče od gospodov, žensk in otrok, raztrgane volnene jopiče, volnene nogavice, volnene srajce, volnene cunje, stare kakor tudi nove krpice blaga in perila, stare raztrgane volnene zavesne in volnene preproge, vezeni volneni prti in vse drugo vezeno volneno blago brez vrednosti, stare in nove vreče, krpe iz jute in vse oprane cunje. V Celovcu kupujem tudi manjše množine, zunanje pošiljkatve najmanj od 5 kg naprej. To vse, četudi čisto raztrgano in navidezno brez vsake vrednosti, tudi sedaj še kupuje po najvišjih cenah trgovina s starinami v Celovcu 9., Spengerjeva ulica 7, poleg Prechtlovega kino, dohod od Pavličeve ulice. Na hišno številko 7 dobro paziti. Krščanska trdka. Po večje množine v Celovcu pošljem na dom. Dopisnica zadostuje z navedbo, kaj da je in koliko. Denar sledi takoj. Zunanji nabiralci in nabiralčice naj se takoj javijo. Premožniki so naprošeni, naj izročijo skupiček bližnjemu vojnookrbnemu uradu. Stare časnike in knjige brez vrednosti kupujem samo v večjih množinah. Prosim, da to izrežete in shranite!

Kriza v Italiji.

Salandra odstopi.

Curih, 11. junija. V včerajšnji seji italijanske zbornice je izjavila zbornica Salandru povodom razprave o začasnem proračunu s 197 proti 158 glasovom nezaupnico. Pričakuje se, da Salandrova vlada odstopi. Razpravo je uvedel Salandra z obširnimi pojasnilom mednarodnega in vojaškega položaja.

Salandra je v svojem govoru priznal naše uspehe na Italijanskem in rekel: Kakor stoje zdaj stvari, bi bilo predrzno, če bi se trdilo, da je že premagan kritičen trenutek; sovražnik, ki ga zadržuje junaška obramba kril, se pripravlja na naše osrednje postojanke na zelo mogočen napor, katerega konec pa lahko z mirno zavestjo pričakujemo. Nasprotnik ne bo uspel nasproti številnim, bogato preskrbljenim silam, ki smo mu jih postavili nasproti.

Vladni pristaš Luciani je predlagal zaupnico vladi. Pri glasovanju je bila zaupnica s 197 proti 158 glasovom odklonjena.

Kralj Viktor Emanuel v Rimu.

Lugano, 13. junija. Kralj Viktor Emanuel je v spremstvu generalnega pobočnika Brusatija prišel v Rim. V poldrugourni avdijenci je sprejel Salandro, nato senatnega predsednika Manfredija in za njim zborničnega predsednika Marcoro in nato zopet Salandro. Potem je bil pri kralju Boselli. Splošno se smatra, da je Boselli sprejel naročilo za sestavo novega kabineta. Boselli, ki je v kabinetni krizi majnika 1915 nasvetoval kralju, da potrdi Salandro in je zadnjo soboto glasoval za Salandro, bi sestavil takomenovani nacionalni kabinet, ki bi predstavljal narodno edinstvo.

Južni Slovani in Italijani.

„Neue Züricher Zeitung“ je priobčila iz peresa nekega Srba nastopna izvajanja o razmerju med južnimi Slovani in Italijani:

Italijanom bi bilo prihranjeno vse gorje, ako bi bili pravočasno zasedli prelaze v albanskih gorah in če bi bili utrdili hrbet srbski armadi, ko se je umikala. Gotovo ni bila to pretirana zahteva na Italijo; prav gotovo bi ne bila izgubila nič več ljudi in blaga, kolikor ga je sedaj, ko morajo braniti Valono. Lovčen in Črnagora ne bi bila padla, ker kralja Črnogore je mogla držati le zmagovita Srbija. Italija je pa pošiljala Srbiji rajši junaške pesmi gospoda d'Annunzia in brezkončna melanholična bujna poročila gospoda Arnolda Fraccarolija, kakor pa junaške topove in strojne puške gospoda Cadorna. Italijanska mešetarska politika pa ni le zamudila pravočasne obrambe Srbije. V italijanskem političnem programu tiči prava krivda. Vsej Adrijji gospodovati je gotovo cilj, vreden države, pa kaj morejo južni Slovani za to, da imajo sami skoraj ravno tako dolgo črto Jadranskega obrežja kakor Italijani. Tudi sami bi radi živeli, do česar nimajo nič manjšo pravico kakor Italijani. Da jih to vzpodbuja do največje požrtvovalnosti, je seveda naravno. Bore se pa za lastno zemljo, za lastno deželo. Zameriti jim tudi ne moremo, če rajši ostanejo pod Avstrijo, nego da bi prišli pod Italijo. Slovenci n. pr. so že nad 500 let pod Avstrijo

in so dosegli lepo civilizacijo. Med desetimi avstrijskimi narodi stoje na četrtem ali pa celo na tretjem mestu. Njih rojaki v Italiji so zaostali in nimajo niti potrebnih ljudskih šol. Kako naj bi se torej ne upirali Italiji? V ravno takem položaju so tudi avstrijski Srbi in Hrvati v Dalmaciji. Čete teh narodov se pa vojskujejo na italijanski meji. Jugoslovani pa se vojskujejo proti Italijanom kakor levi, in istočasno naj bi pa bili njihovi najboljši prijatelji!

Počasno prebavo

pomanjkanje teka, zagatenje, leno delovanje črev odstranimo s Fellerjevimi lagodno odvajalnimi, želodec krepečimi, tek pospešujočimi rabarbarskimi kroglicami z zn. „Elsa-kroglice“. 6 škatljic franko 4 K 40 h, 12 škatljic franko 8 K 40 h. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Fellerjev bolečine tolažeči rastlinski esenčni fluid z zn. „Elsa-fluid“, 12 steklenic franko 6 kron. Čez 100.000 zahvalnih pisem in zdravniških priporočil. Je že marsikoga rešil hudih bolečin. Mnogostranska raba tudi za zdrave.

Dnevne vesti.

Krst najmlajšega nadvojvode. V grajski kapelici v Schönbrunu je bil 8. t. m. krščen četrti otrok prestolonaslednika Karola Franca Jožefa in nadvojvodinje Cite. Krstil ga je dunajski kardinal dr. Piffl. Novorojenček je dobil ime Feliks, Friderik Avgust, Marija od zmage in Franc Jožef. Krstu je prisostvoval tudi naš cesar, čigar zdravje je prav izborno.

Smrtna kosa med visokimi glavami. V Carigradu je umrl turški general Šukri-paša, znani branitelj Odrina v balkanski vojski l. 1912. — Na Kitajskem je umrl bivši predsednik kitajske republike, potem za cesarja proglašeni in sedaj zopet predsednik kitajske republike, Juanšikaj. Katoličanom je bil naklonjen. Bil je najznamenitejši živeč Kitajec in izredno pameten mož. Predsedstvo republike je začasno prevzel podpredsednik Lyan-Hung.

Vojno odlikovanje. Cesar je podelil vojnemu kuratu v rez. Jerneju Hafnerju pp. 7 duhovski zaslužni križec drugega razreda na belo-rdečem traku.

Za obiske v bolnišnicah potrebno potrdilo o cepljenih osebnih. C. kr. notranje ministrstvo je odredilo, da od 15. junija 1916 naprej ne sme nihče obiskati svojcev po bolnišnicah, če ne dokaže z zdravniškim potrdilom, da je bil zoper osebnice od začetka vojske sem uspešno cepljen ali vnovič cepljen. Izjeme, ki so v posebno nujnih slučajih potrebne (n. pr. če umirajoče obiščejo svojci), se dopustijo od slučaja do slučaja le z izrecnim dovoljenjem vodilnega, oziroma službojočega zdravnika.

Dopolnilni izpiti za enoletno prostovoljno službovanje. Z razširjenjem določb § 85, 7 br. odr. I. del se je odredilo, da se morajo v l. 1916. po potrebi tudi v mesecih junij, julij, avgust, oktober in november vršiti dopolnilni izpiti za enol. prost. službovanje, ki se naj začnejo: V juniju dne 13., v juliju dne 10., v avgustu dne 14., v oktobru dne 9. in v novembru dne 13. Za meseca julij in avgust določeni dopolnilni izpiti pa se bodo vršili le na kadetnicah (ne pa tudi na posameznih vojaških višjih realkah).

„Resna beseda vojakom.“ Pod tem naslovom je prejšnji mesec izšla mala lična knjižica, ki je nalašč sestavljena za vojake. Knjižico preveva velika ljubezen do vojakov in domovine. Vrli naši vojaki delajo res čudeže hrabrosti, naj nastopajo kjerkoli. Po njih delih se obeta tudi našemu narodu boljša bodočnost. V ta namen pa morajo ravno vojaki braniti domovino tudi drugega sovražnika v podobi nečistovanja, ki nastopa tako rado — kakor znano — v vseh mogočih oblikah ravno pri vojakihih samih. Zdravi na duši in telesu naj se vrnejo naši očetje, naši možje,

naši bratje in ženini domov! Potem se nam res obeta boljša bodočnost! Zato pa neizprosno boj vsaki vrsti nečistovanja. To je dolžnost, ki jo z vso strogostjo vsem nalaga Bog, domovina in družina! O teh rečeh razpravlja zgoraj navedena knjižica, ki jo je sestavila zelo ugledna oseba duhovskega stanu goriške nadškofije. Zelo dobro delo napravi vsak, ki to knjižico širi posebno pri vojakihih. — Dobiiva se v Kat. Bukvarni in v prodajalni Kat. tisk. društva v Ljubljani, v knjigarni Kat. tisk. društva v Gorici in v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. 1 izvod stane 10 v, 100 izvodov 8 K in še več izvodov skupaj ceneje po dogovoru s prodajalcem.

Varčevanje z zdravili in zdravilnimi pripomočki. Notranje ministrstvo je izdalo seznam zdravil in zdravilnih pripomočkov, s katerimi naj zdravniki in lekarnarji posebno varčujejo, da se bo z njimi shajalo. To je potrebno, ker je izdelovanje takih reči sedaj otežkočeno in ker se gotovih surovin vsled popolne zapore sploh ne dovaža. Zlasti se naj varčuje s tolščobami, živalsko in rastlinsko mastjo, oljnim oljem; priporoča pa se sejanje solnčnic, ker je olje iz semena solnčnic dragoceno nadomestilo za oljčno olje. Nadalje je varčevati z rastlinskimi izdelki, z odvajalnimi sredstvi, kakor ricinusovim oljem, potem s kafro, s kemikalijami, ki se povečini izdelujejo v inozemstvu in so sedaj zelo drage, kakor alkohol in eter, klorov kalij, jod, žveplo, citronina kislina. Navdilo naznanja tudi nadomestila za ta zdravila. Posebno je treba varčevati z bombažem. Gumijeve snovi se nadomestijo lahko s pergamentom, voščenim papirjem, bilrotbatistom. Inštrumenti se naj izdelujejo brez takih kovin, ki so potrebne za izdelavo važnih vojnih potrebščin. Tudi z zlatom, srebrom, platinom, živim srebrom je treba štediti.

Urednik Stähli umrl. Urednik Rud. Stähli, ki je bil svoj čas v uredništvu „Kärntner Tagblatt“, je umrl na Dunaju. Zadnji čas je bil v službi Pijevega društva. N. v m. p.

Odlikovanje. Cesarsko pohvalno priznanje je prejel rezervni nadporočnik domobranskega pešpolka št. 4 Ivan Milač.

V ruskem ujetništvu se nahajajo stotnik Schmidt 17. pp., stotnik Sufley 17. pp., poročnik Marij Zlobec 17. pp.

Smrt za domovino. Na laškem bojišču sta padla kadeta Fr. Kastelic iz Št. Vida na Dolenjskem in učitelj Franc Čatar iz Gomilkega v Savinjski dolini.

Slavimo junake! Političnim oblastim je bilo zaukazano, da vsako akcijo v spomin naših za domovino padlih junakov bodisi s postavljanjem spomenikov ali spominskih tabel in kamnov po svojih močeh pospešujejo. Gotovo je, da katerikoli način slavljenja med vojsko za zasluge za domovino odlikovanih vojakov krepi in pogloblja patriotično čustvovanje prebivalstva. Tudi objavljanje imen odlikovanih podžiga na bojišču se nahajajoče in one, ki so poklicani, da vbodoče svojo službo posvetijo dragi domovini, da posnema svojo odlikovanje in tako kakor taisti zadovoljijo našega najvišjega vojnega poveljnika in dosežejo njegovo najvišje priznanje. Nekatera društva in druge organizacije so si stavile nalogo, da v vojski odlikovane članke z objavo njihovih imen posebno počastijo. Sodelovanje občin in raznih v ta namen sestavljenih odborov bi bilo v dosego teh ciljev posebno dragoceno. Spomeniki, spominski napis ali vpisi imen v spominske knjige in objave teh akcij v našem listu se priporočajo. Politične okrajne oblasti so dobile nalog, da vse tozadevne akcije po močeh podpirajo.

Seznam padlih 7. pešpolka. Berger Edvard (Solkovo) 21. 2. 1915, Mikl Karol (Zg. Vesca) 21. 2. 1915, Just Šimen (Medborovnica) 2. 3. 1915, Spick Feliks (Kriva Vrba) 12. 2. 1915, Krassnig Martin (Šmartin pri Celovcu) 3. 5. 1915, Jug Andrej (Sele) 31. 5. 1915, Tschinder Jožef (Trnjava) 19. 6. 1915, Sadnikar Albin (Št. Rupert) 19. 6. 1915, Privas Jurij (Št. Tomaž) 19. 6. 1915, Raab Janez (Trnjava) 21. 6. 1915, Trattler Jožef (Glanhofen) 22. 6. 1915, Roschar Franc (Pokrče) 7. 9. 1915, Hafner Jakob (Krotnjava) 15. 7. 1915, Kaiser Avgust (Šmartin na Dholici) 19. 6. 1915, Rabitsch Leon (Reichenan) 21. 6. 1915, Orehovnik Viktor (Pokrče) 7. 9. 1915, Korenjak Franc (Šmarjeta) 10. 11. 1915, Sörgo Rok (Šmarjeta) 10. 11. 1915, Astei Janez (Grabštanj) 7. 9. 1915, Nagele Gabrijel (Podgora) 20. 12. 1914, Kus Lorenc (Borovlje) 16. 12. 1914, Potones Lenart (Knežova) 20. 12. 1914, Haas Tibercij (Albek) 12. 4. 1915, Walder Friderik (Solkovo) 14. 7. 1915.

Šmarjeta pri Telenbergu. (Dobrodelnost v vojski.) V naši župniji se je po župnijskem uradu nabralo za vojnodobrodelne namene deloma iz cerkvenih zbirk: za Rdeči križ 150 K, za ujetnike na tujem 50 K, za begunce 61 K, za vojne kapelice 13 K in za misijone na Jutrovem 12 K, torej skupaj 287 K.

Djekše. (Pogreb) dne 3. junija t. l. je bil tako častljiv in lep, kakor Djekše že mnogo let niso videle tako veličastnega pogreba. Pokopali smo rajnega Franca Polesnika. Rajni je bil star 80 let in eden mesec. Služil je bil pri vojakihih že v letu 1859, ko je bila tudi vojska z Lahi. Udeležil se je bil vojske pri Kraljevem Gradcu leta 1866. Sedaj je bil šolski sluga na Djekšah. V cerkvi in pri procesijah je naprej molil. 53 krat je šel s procesijo iz Djekš v Marijino Celje, večinoma kot voditelj procesije čez planino. Bil je res goreč prijatelj molitve in vnet častilec Marijin. Zadnji dan Marijinega meseca majnika je bil tudi zadnji dan njegovega življenja. Ko so letos zvonovi naznanjali Kristusov vnebohod, se je še oglasil veliki zvon in oznanil vnebohod blage duše našega rajnega Francija.

Sele. (Nesreča v gorah.) Na binkoštno soboto popoldne so se na Košutnikovem turnu ponesrečili trije mladi turisti iz Celovca. Eden se je precej nevarno pobil v boku, ostala dva pa lahko na licu in nogi. Pozno zvečer se je posrečilo s pomočjo domačinov prvega ponesrečenca spraviti v Grosov stan, na Binkošti popoldne pa so ga v spremstvu obeh tovarišev z vozom peljali v Borovlje in odtod potem v Celovec. Košuta je zahtevala že več žrtev, a vendar to ne zmoži ljudi, da še vedno skušajo preplezati njene strme stene.

Kazaze. (Odlikovan junak.) Odlikovan je bil dne 16. maja t. l. vrl mladenič Ant. Božič p. d. Majričev, kovaški mojster, s srebrno hrabrostno svetinjo 2. razreda. Ob tej priliki piše svojemu bratu, provizorju v Apačah, iz ruskega bojišča: „Tem potom Ti tudi naznamim, da sem zdaj dobil hrabrostno medaljo 2. razreda dne 16. maja 1916. Mi je bilo naznanjeno zvečer, da jo dobim, in že tisti večer so mi čestitali častniki moje kompanije, in dopoldne, dne 17. maja, mi je bila slovesno pripeta od komandanta kompanije, poročnika Jaroslava Suček ob navzočnosti cele kompanije s častniki, ki so mi vsi podali roke. Nato je bil nagovor, zakaj in kako sem si jo zaslužil. (Ko bi nas bilo več za odlikovanje, bi se odlikovanje vršilo ob navzočnosti celega bataljona.)“ Vrlemu slovenskemu junaku, ki je bil odlikovan na bojišču, naše najiskrenejše čestitke.

Paramente kupovati pri zunanjih trdkah ni gospodarsko. Agenti, ki prihajajo z vzorci, konji, vozovi in kočijami, podražujejo cene, ker morajo seveda stroške trpeti kupovalci. Konečno gre denar še ven iz dežele. Trgovina s paramenti Društva sv. Jožefa v Celovcu prosi, da v potrebi zahtevate pošiljatev v izbiro. Bogata zaloga cerkvenega perila, paramentov, kovinskega blaga, potrebščin za velečastito duhovščino.

Smrtna obsodba.

Dunaj, 9. junija. (Kor. ur.) Dne 3. junija 1916 je bilo kazensko postopanje proti dr. Karolu Kramarju, dr. Alojziju Rašinu, Vincencu Červinki in Josipu Zamazalu v prvi instanci končano.

Državni poslanec dr. Karol Kramarj je bil 21. maja 1915 aretiran in izročen c. kr. vojaškemu pravdnikstvu na Dunaju, da izvede kazensko postopanje. Začelo se je pravdnikstvo poizvedovalno postopanje zaradi hudodelstva veleizdaje po § 58. kaz. zak. in zaradi hudodelstva proti vojni sili države po § 327. vojaškega kaz. zakona, in pozneje raztegnjeno tudi na njegovega somišljenika, državnega poslanca dr. Alojzija Rašina. Tekom poizvedovalnega postopanja so se pojavili sumljivi momenti tudi proti tajniku časopisa „Narodni Listy“, Vincencu Červinki, in proti knjigovodju v Brodeku pri Prerovu, Josipu Zamazalu, zaradi hudodelstva vohunstva po § 321. vojaškega kazenskega zakona in se je raztegnilo kazensko postopanje tudi na ti osebi.

Po izvršenem poizvedovalnem postopanju je c. kr. vojaško pravdnikstvo na Dunaju vložilo proti imenovanim štirim obdolžencem obtožbo z dne 6. oktobra 1915, ki dolži obtoženca dr. Kramarja in dr. Rašina hudodelstva veleizdaje in hudodelstva proti vojni sili države po § 58. c. § 59. c kaz. zak. in § 327. voj. kaz. zak. ter obtoženca Vincenca Červinko in Josipa Zamazala hudodelstva po § 321. voj. kaz. zak.

O tej obtožbi se je pred pristojnim c. kr. domobranskim divizijskim sodiščem na Dunaju vršila v času od 6. decembra 1915 do 3. junija 1916 javno glavna obravnava, ki jo je vodil c. kr. nadporočnik-avditor dr. Bentelschmied. Obtožbo je zastopal namestnik c. kr. vojaškega pravdnika, c. kr. nadporočnik-avditor dr. Preminger. Obtožence dr. Kramarja, dr. Rašina in Červinko je zagovarjal odvetnik dr. Körner iz Prage, obtoženca Zamazala odvetnik dr. Levit z Dunaja.

Vojno sodišče je izreklo dne 3. junija 1916 sodbo, s katero so bili vsi štirje obtoženci spoznani v smislu obtožbe za krive in obsojeni na smrt.

Zagovorniki so v imenu obsojencev priglasili ničnostno pritožbo na najvišje domobrasko sodišče.

Raznoterosti.

Spodnještajerski Slovenec — 16leten narednik. „Straža“ poroča: Pred letom dni je stopil v neki polk 3. armade 15leten mladenič Ferdinand Ošlak, doma iz Sv. Duha na Ostrem Vrh, kot prostovoljec. Radi njegeve mladosti so ga komaj potrdili. Pa že v prvih 14 dneh je pokazal toliko dušno in telesno sposobnost za vojaški poklic, da se je vse čudilo. Že prvi mesec je bil povišan v poddesetnika in desetnika. Drugi mesec je postal četovodja. Nato je služil tri mesece kot najinteligentnejši podčastnik v polku. Tedaj je prišlo povelje, da odide stotinja na bojišče. Treba je bilo dopolniti podčastniški zbor z narednikom (feldvebeljom) in stotnik izbere za to mesto Ferdinanda Ošlaka. Tako je postal vrli spodnještajerski Slovenec v svojem 16. letu narednik. Sedaj služi že pet mesecev nepretrgoma zdrav in vesel na bojišču. Za svoje vrlo obnašanje pred sovražnikom in za svojo spretnost je bil že dvakrat pohvaljen od višjih poveljnikov. Njegova stotinja je vedno med prvimi. Ta slučaj nam zopet kaže staro resnico, da je Slovenec rojen vojak.

Ovadah in izsiljevalec. „Slov. Narod“ poroča: Domobransko divizijsko sodišče je obsodilo 17letnega C. Kobers zaradi hudodelstva obrekovanja in žaljenja Veličanstva na 14 mesecev težke ječe. Obdolžil je hčerko svojega bivšega delodajalca žaljenja Veličanstva. Predno jo je ovadil, ji je pisal, naj mu da 500 K, sicer jo obdolži hudodelstva žaljenja Veličanstva. Zaradi tega pisma so bili akti oddani civilnemu sodišču in je to sodišče prisodilo Kobersu še en mesec ječe. V razsodbi je rečeno, da je bilo podanih sploh mnogo lažljivih ovadb in je bilo vsled njih mnogo oseb po nedolžnem v preiskovalnem zaporu.

Dobro stori, boleče ude in dele telesa masiraj s Fellerjevim bolečine tolažečim rastlinskim esenčnim fluidom z zn. „Elsa-fluid“. Naj bi bilo vedno pri hiši. 12 steklenic franko veljajo samo 6 kron. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Od mnogo zdravnikov priporočeno. Čez stotisoč zahvalnih pisem. (fv)

Gospodarstvo.

Ali je okusno meso domačih zajcev?

Ko sem zadnjič zopet obiskal voj. zajčarno pod Rožnikom, sem se s tamošnjim voditeljem dr. Voszko pogovarjal o dobroti in užitnosti mesa domačih zajcev. Čudno se mi je videlo zakaj se ljudje tega mesa tako branijo. Dr. Voszka mi je rekel, da je temu krivo samo neutemeljeno govoričenje takih ljudi, ki še nikoli tega mesa niso okusili; on za svojo osebo pa, da ga mora prav posebno pohvaliti. Zajčje meso je vedno najti na Francoskem, v Belgiji in na Angleškem na jedilnih listih najboljših restavracij in hotelov. Pripravljajo ga tamkaj na najrazličnejše načine in ljudstvo ga silno rado kot neko posebno dobro in tečno jed uživa.

Dr. Voszka mi je nadalje pravil, da se bavi z zajčjerejo že nad 12 let ter da so on in vsi njegovi ves ta čas radi in s posebno slastjo uživali zajčje meso, kadar so ga imeli na razpolago, edino njegov oče se je temu upiral in trdil, da on takega mesa za ves svet ne bi hotel niti mogel jesti. Kaka tri leta pred vojsko pa se je domenil s svojimi sestrami, naj pripravijo večjega zajca kot „ogrski paprikaš“ ter da nikakor ne smejo očetu povedati, kakšno meso se je v to porabilo. Stari gospod ga je jedel in je paprikaš še pohvalil. Kaj je jedel mu seveda niso povedali. Prihodnji teden so storili isto in tudi tretji teden so s starim gospodom večerjali paprikaš. Ko je dr. Voszkin oče že tretjič jedel zajčje meso, ne da bi bil o tem kaj vedel, se je sin že smel opogumiti ter začel hvaliti zajčje meso. Rekel mu je: „Zajčje meso je pa vendarle zelo dobro.“ „Že mogoče,“ mu je odvrnil oče, „toda jaz ga ne bi mogel jesti.“ „Saj si ga vendar že jedel,“ mu je rekel sin. „Ne, nisem ga še nikoli jedel, to je nemo-goče!“ — „Pač, pač, današnji paprikaš je bil pripravljen od zajčjega mesa. Tudi v prejšnjih dveh

tednih si s slastjo jedel tako meso.“ „Ni mogoče,“ se je začudil stari gospod. Dr. Voszka je bil na to pripravljen in je pomolil očetu pred obraz zajčjo glavo. Stari gospod je na to povedal, da je mislil, da je jedel dobro telečje meso in je odtlej vedno največji zagovornik te vrste mesa.

Dostikrat pa izvira upiranje proti uživanju zajčjega mesa tudi odtod, ker ga ne znajo prav pripraviti. V slovenski knjižici, ki v kratkem izide, bo nekaj navodil, kako je napravljati nekatere jedi od zajčjega mesa, kdor pa hoče takih kuharskih receptov še več, naj si kupi knjižico „Lehrmeister Bibliothek št. 334—335 Kaninchen-Fleischküche“, ki jo je dobiti v vsaki knjigarni za 40 Pfennigov (60 vinarjev).

Petrolejske svetiljke nadomestilo za večno luč (znamka „Stella“ in „Lumetta“) so zopet naprodaj. Priporočam tudi voščne sveče, kadilo, ogelje za kadičnice in olje za gorivo. Trgovina sveč Siebert, Celovec, Stauderhaus. Razpošilja se zdaj točno na zunaj.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Kristusovo življenje in smrt

v premišljevanjih in molitvah.

Poleg Gašparja Erharda za Slovence priredil
Štefan Kociančič.

Dva dela, druga izdaja.

Cena: Mehko vez. K 6.—, za družnike K 4.40, po pošti franko K 1.— več. — V dva dela trdo vez. z usnjatim hrbtom K 9.20, za družnike K 6.80, po pošti franko K 1.— več.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Življenje svetnikov in svetnic božjih.

Spisala dr. J. Rogač in M. Torkar.

Cena: Mehko vezana K 8.—, za družnike K 6.—, po pošti franko K 1.— več. — V dva dela trdo vezana z usnjatim hrbtom K 12.—, za družnike K 8.80, po pošti franko K 1.— več.

Schelli Pichler Celovec

Wienergasse 5

priporoča svojo veliko izbiro moških klobukov v vseh kakovostih in barvah po nizkih cenah. Dobra in realna postrežba. Poprave točno in po ceni.

Ovčjo volno

v vsaki količini prejema v izdelavo za plačilo za lodnasto blago, koce in volno za vezenje po najcenejšem računanju za delo. Barve: siva, črna in rjava. Širokost 130 cm. — Tovarna za vdelavo ovčje volne **Jakob Pogatschnig, Velikovec.**

Kuharica, zanesljiva in poštena, išče službe v kakem župnišču. Več pove uredništvo „Mira“.

Vabilo

na

26. redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Sinčivesi

r. z. z. n. z.

ki se vrši

v nedeljo, dne 25. junija 1916

ob 3. uri popoldne

v posojilničnih prostorih v Dobrlivesi

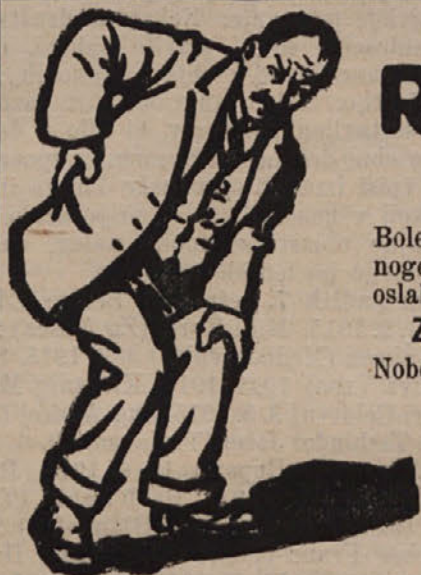
s sledečim

dnevnim redom:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in potrjenje računskega zaključka za l. 1915.
3. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
4. Poročilo o izvršeni reviziji.
5. Razdelitev čistega dobička.
6. Slučajnosti.

Opomnja. Ako bi ob določenem času ne bilo navzočega za sklepanje zadostujočega števila članov (t. j. $\frac{1}{10}$ vseh članov), se vrši pol ure pozneje drug občni zbor ob vsakem številu prisotnih članov (§ 35).

Odbor.

Hočete biti od svojega

REVMATIZMA

korenito ozdravljeni?

Na tisoče že ozdravljenih!

Bolečine v členih in sklepah, otekli udje, pohabljenе roke in noge, pikanje, bodenje, nategovanje v raznih delih telesa, celo oslabele oči so posledice revmatske in protinove bolezni.

Za ozdravljenje Vam ponujam naravni izdelek!

Nobenega splošnega sredstva, ampak zdravilo, kakor je nudi bolnemu človeštvu dobra mati narava.

Vsakemu brezplačno za poskušnjo.

Pišite mi takoj, pošljem Vam svoje sredstvo in svoj poučen spis zastonj. Boste moj hvaležen pristaš.

Ekspedicija operne lekarne, Budimpešta, VI. odd. 253.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.